

Κόρακας και Αλεπού

Με βάση τον μύθο του Αισώπου *Κόραξ και αλώπηξ*

Ένας κόρακας μια μέρα
σε ψηλού δεντρού κλαδί
με το κρέας που 'χε κλέψει
από φόβο μην μπερδέψει
μόνος κάθισε 'κεί πέρα
μήπως και κανείς τον δει.

Για κακή του όμως τύχη
μια πανούργα αλεπού
που τον είδε τον παινεύει
και γλυκά τον κολακεύει
τέτοια πονηριά μην τύχει
μήτε φίλου μήτε εχθρού.

«*Εὐμεγέθη* τα φτερά σου,
φίλε, τι κορμοστασιά
ράμφος όμορφο και φίνο
όλα μου για σένα δίνω,
αν ακούσω τη λαλιά σου
θα σε κάνω βασιλιά.

Τῶν ὀρνέων βασιλιά
και της δικής μου της καρδιάς
άνοιξε το στοματάκι
και τραγούδησε λιγάκι,
για ν' ακούσω, άρχοντα μου,
τη γλυκιά σου τη λαλιά».

Μαρία Κωνσταντίνου

Γυμνάσιο Αγίου Ιωάννου
του Χρυσοστόμου, Τμήμα Γ1

Υπεύθυνη εκπαιδευτικός:

Νίκη Στεφάνου



Κατηγορία Β': Ποίημα

ΕΠΑΙΝΟΣ

Δίχως δισταγμό και σκέψη
δὲ παραστῆσαι ὅτι καὶ φωνὴν ἔχει
πέφτει το κρέας του στο χῶμα
και χραπ στις αλεπούς το στόμα
που του ἔχε τάξει στέψη
μα τώρα τον περιγελά:

«Εἶναι, φίλε, ἡ φωνή σου
όντως δυνατὴ πολὺ
καὶ φρένας εἰ εἶχες
τη βασιλεία θα κατείχες
θα ἴμωνα κι εγὼ μαζί σου
οπαδὸς πολὺ πιστὴ».

